शठोऽयमेकत्र बद्धभावो यः ।
दर्शितबहिरनुरागो विप्रियमन्यत्र गूढमाचरति ॥ ३७ ॥

यः पुनरेकस्यामेव नायिकायां बद्धभावो द्वयोरपि नायिकयोर्बहिर्दर्शितानुरागोऽन्यस्यां नायिकायां गूढं विप्रियमाचरति स शठः ।

यथा—

'शठान्यस्याः काञ्चीमणिरणितमाकर्ण्य सहसा
यदाश्लिष्यन्नेव प्रशिथिलभुजग्रन्थिरभवः ।
तदेतत्काचक्षे घृतमधुमयत्वद्वहुवचो-
विषेणाघूर्णन्ती किमपि न सखी मे गणयति ॥'

एषां च त्रैविध्याद्दुत्तममध्याधमत्वेन ।
उक्ता नायकभेदाश्चत्वारिंशत्तथाष्टौ च ॥ ३८ ॥

एषामुक्तषोडशभेदानाम् ।

अथ प्रसङ्गादेतेषां सहायानाह—

दूरानुवर्तिनि स्यात्तस्य प्रासङ्गिकेतिवृत्ते तु ।

सौभाग्ययौवनाद्यवलेपजो विकारो मदः । नायकवशीकरणकारणं मम किमपि नास्ति । किंतु तथापि । अन्ये परकीयाः । अपिना स्वकीयाः । सुभगोऽपि नायिकान्तरप्रियोऽपि । यद्वा मनोज्ञोऽपि । अन्यतो नायिकान्तरे । इयता एतावतैवामिथ्यावादेन । दुःस्थितं दुष्टचित्तं प्रतिकूलं वा ॥ बद्धभावो निभृतानुरागः । दर्शितो भूषणदानादिसाम्येन प्रकटितो बहिः सुरतातिरिक्तेऽनुरागो येन सः ॥ शठेति । दूत्या वचनमिदम् । काचक्षे कुत्र कथयामि । न कुत्रापीत्यर्थः । घृतमधुमयेति । घृतमधुतुल्येत्यर्थः । घृतमधु यथा आपाततः स्वादु पश्चाद्विषम्, तथा तव वचनमप्यापाततो रमणीयं पश्चादनिष्टाचरणेनायथार्थत्वप्रतिभासाद्विषतुल्यमिति भावः ।

---

1. एषामिति । एत एव नायकभेदा दशरूपावलोके द्वितीयप्रकाशे । तत्र प्रथमस्य धीरोदात्तादिचतुष्टयस्य चोदाहरणानि द्रष्टव्यानि । अत्रेदमप्यवधेयम् । कामशास्त्रे दत्तादिजातिभेदेन चतुर्विधो नायकः । तथा चोक्तम्—'पुनश्चतुर्धा कथितः कामशास्त्रेषु जातितः । दत्तो भद्रः कूचिमारः पाञ्चाल इति सूरिभिः । पद्मिनीवल्लभो दत्तो भद्रः स्याच्चित्रिणीप्रियः । पाञ्चालकूचिमारौ तु पद्मिनीशङ्खिनीप्रियौ ॥' इति मन्दारमरन्दे शुद्धविन्दौ ॥

---

१. 'य–'इत्यादिफक्किका ग-पुस्तके नास्ति. २ 'बहिः' क-पुस्तके नास्ति. ३. 'मयत्वाद्बहुवचो' इति पाठः. ४. 'सर्वेषामुत्तममध्यमाधमत्वेन क-ख. 'सर्वेषामुत्तमाधममध्यमत्वेन' घ. ग-पुस्तके तु 'एषां तु नायकानामुत्तममध्यमाधमत्वेन । कथिता नायकभेदाश्चत्वारिंशत्तथा चाष्टौ ॥'. इति पाठः.